

มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรม
ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
MEASURES TO PREVENT CRIME PROBLEMS WITH TOURISTS STAYING AT
HOTELS IN KHAO YAI NATIONAL PARK, PAK CHONG DISTRICT,
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

^[1]พลอยริญา ภัทรอิมอ้วน Ployrinya Phattharaimuan

^[2]ปณณธร หอมบุญมา Pannathorn Hombunma

^{[1] [2]}มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author E-mail: p.imuan@gmail.com

Article Received: August 07, 2023, 2023. Revised: December 18, 2023, Accepted: December 18, 2023.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหามาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบ่งเป็น 4 กลุ่มด้วยการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการโรงแรม 15 คน มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับนักท่องเที่ยว และการอบรมให้ความรู้กับพนักงานโรงแรมให้มีความรู้ในการป้องกันอาชญากรรม 2) มาตรการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมหรือลดช่องโอกาส ได้แก่ การควบคุมยานพาหนะในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้วยการจำกัดความเร็วและเวลาวิ่งของรถยนต์, การติดตั้งกล้องวงจรปิดและไฟส่องสว่างในพื้นที่, การใช้เจ้าหน้าที่สายตรวจลงตรวจพื้นที่และการควบคุมการเข้าออกพื้นที่ 3) มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านผู้กระทำความผิดหรืออาชญากร ได้แก่ การใช้มาตรการเชิงรุกในการป้องกันอาชญากรรม 4) มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด การเพิ่มจุดบริการให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชน 5) มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านเครือข่ายในพื้นที่ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายจิตอาสาในพื้นที่ช่วยเป็นหูเป็นตาในการป้องกันอาชญากรรม และการส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน

คำสำคัญ: มาตรการป้องกันอาชญากรรม, นักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรม, อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ABSTRACT

This research article aimed to find measures to prevent crime problems that occurred to tourists staying at hotels in the area of Khao Yai National Park, Pak Chong District, Nakhon Ratchasima Province. It was a qualitative research by interviewing key informants, divided into 4 groups by purposive selection consisted of local administrative organizations, community leaders and hotel operators were 15 people. The research tools were interview forms, content analysis. The results of the research revealed that 1) Measures to prevent crime in terms of personal factors of tourists, namely publicizing information to tourists and training to educate hotel staff to have the knowledge of crime prevention. 2) Measures to prevent crime from the environment or reduce opportunities, such as controlling vehicles in tourist areas by limiting the speed and running time of cars, installing CCTV and lighting in the area, using of patrol officers to inspect the area and control access to the area. 3) Measures to prevent crime in relation to perpetrators or criminals, i.e. the use of proactive measures to prevent crime. 4) Measures to prevent crime in relation to organized crime, i.e. strictly enforcing the laws of each relevant agency, increasing service points for tourists and the public. 5) Measures to prevent crime in relation to local networks, namely creating a network of volunteers in the area to help keep an eye out for crime prevention and promoting careers for the community.

Keywords: Crime Prevention Measures, Tourists Staying at Hotels, Khao Yai National Park

บทนำ

การท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักในภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความสำคัญอย่างมากสำหรับระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยถึงแม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม ประเทศไทยนั้นมีจุดเด่นและจุดแข็งในด้านภูมิศาสตร์ของประเทศที่เต็มไปด้วยธรรมชาติที่สวยงามและอากาศบริสุทธิ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นโอโซนที่ดีที่สุดหลายๆ ประเทศหนึ่งของโลก เหมาะสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ด้วยเหตุผลนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) มีการพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี ซึ่งจากข่าว ททท. ภูเก็ต เผยปี 65 นักท่องเที่ยวเข้าภูเก็ตกว่า 9 ล้านคน ปี 66 คาดว่าไม่ต่ำกว่า 12 ล้านคน โดยศูนย์ข่าวภูเก็ต - ผอ.ททท.ภูเก็ต เผยตลอดปี 65 นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเข้าภูเก็ต 9.2 ล้านคน สร้างรายได้กว่า 2 แสนล้านบาท ได้ถึง 50% ของรายได้ก่อนเกิดโควิด (ผู้จัดการออนไลน์, 2566) รัฐบาลเองก็มีนโยบายที่สำคัญสำหรับส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนในและนอกประเทศนั้นให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในยุคสถานการณ์แพร่เชื้อโรคระบาดไวรัสโควิด 2019 ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือเป็นรายได้หลักๆ ของประเทศอย่างหนึ่ง จะทำอย่างไรให้ประชาชนทั้งในและนอกประเทศ สนใจกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นในแต่ละปี

จังหวัดนครราชสีมา เป็นหนึ่งในจังหวัดของประเทศไทยที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบธรรมชาติ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขา รวมถึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีน้ำตกน้อยใหญ่ ภูเขา มีป่าดงดิบรกทึบ มีสัตว์ป่าหลากหลายพันธุ์และเต็มไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติสีเขียวชอุ่มสวยงามมาก จากการสำรวจพื้นที่ในจังหวัดนครราชสีมาที่มีพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เป็นแหล่งที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากองค์การยูเนสโก ให้เป็นมรดกทางธรรมชาติ หรือเป็นที่รู้จักกันในนาม “อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่” เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่บริเวณอำเภอปากช่อง โดยมีการประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ.2505 ซึ่งอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ตั้งอยู่บริเวณเทือกเขาพนมดงรักหรือบริเวณขอบทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของที่ราบสูงโคราช มีเนื้อที่ประมาณ 2,168 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,355,396 ไร่ ใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกันถึง 11 อำเภอ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดนครนายก จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสระบุรีได้รับสมญานามว่าเป็น “อุทยานมรดกของอาเซียน” (สำนักอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่, 2563) เป็นผืนป่าใหญ่ต้นกำเนิดของต้นน้ำลำธารที่สำคัญที่สุด พื้นที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์ไม้ป่าที่มีอายุยืนนานและสัตว์ป่าน้อยใหญ่นานาชนิดตลอดจนมีเอกลักษณ์ทางธรรมชาติที่สวยงาม ซึ่งอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่นั้นประกอบด้วย ผืนป่าซึ่งเป็นมรดกโลกนับได้ว่าเป็นดินแดนแห่งนักท่องเที่ยว บ้านหลังใหญ่ของสัตว์ป่า มีเทือกเขาสลับซับซ้อนกัน “ธรรมชาติ” และ “อากาศบริสุทธิ์” สถานที่ไม่ไกลจากเมืองหลวงที่หลายคนฝันถึงและอยากมาสัมผัสกับธรรมชาติ พื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยเทือกเขา ทำให้อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จึงเป็นที่น่าสนใจของบรรดานักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ต่างเดินทางมาท่องเที่ยวพักผ่อนตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ รวมถึงที่พักที่เป็นโรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ ในบริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จำนวนมาก ส่งผลต่อการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้เกิดการขยายตัวและการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมากขึ้น

อย่างไรก็ดี สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับนักท่องเที่ยว สำหรับแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง คือปัญหาด้านอาชญากรรม ที่เกิดกับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโรงแรมพื้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ มักจะพบปัญหาอาชญากรรมในหลากหลายรูปแบบที่มีความรุนแรงแตกต่างกันไป ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยว สร้างความหวาดกลัว เกิดการสูญเสียกับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เช่น การกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายนักท่องเที่ยว ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ของนักท่องเที่ยวตามโรงแรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ซึ่งปัญหาเล็กๆ เหล่านี้อาจเกิดปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงอื่น ๆ หลากรูปแบบตามมา ส่งผลทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เกิดความวิตก กังวล ไม่ปลอดภัยทั้งร่างกายและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวถึงแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะมีการป้องกันอย่างดีแล้วก็ตาม จากการตรวจสอบข้อมูลด้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ พบว่า ปริมาณการก่อคดีอาชญากรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2563 มีจำนวนคดี 604 คดี จับกุมผู้กระทำความผิดได้ จำนวน 600 คดี แบ่งเป็น ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดพิเศษที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เช่น คดีเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2564 ปริมาณคดีในพื้นที่ เพิ่มขึ้น เป็น 838 คดี แบ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดพิเศษที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เช่น คดีเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น (สถานีตำรวจภูธรหนองสาหร่าย, 2563 และสถานีตำรวจภูธรหนองสาหร่าย, 2564)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเพื่อหามาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการเข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยหวังว่าผลการวิจัยนี้จะทำประโยชน์สำหรับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานต่าง ๆ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษามาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อค้นคว้าและสร้างมาตรการป้องกันและปราบปรามปัญหาทางอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย จำนวน 15 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์จะต้องมีคุณสมบัติทำงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้นำชุมชนและอาสาสมัครประจำตำบลคลองม่วง จำนวน 2

กลุ่มที่ 4 ผู้ประกอบการโรงแรมในเขตพื้นที่ตำบลคลองม่วง จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แนวคำถามในการสัมภาษณ์ โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) สภาพปัญหาของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และ 2) มาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

3. การกำหนดวิธีการจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพมาทำการลดทอนข้อมูลตรวจสอบข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งกระบวนการทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ได้ทำควบคู่ไปกับกระบวนการรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 การลดทอนข้อมูล เป็นการนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์แล้วจัดลงในหัวข้อที่เกี่ยวข้องประเด็นที่ศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นการเลือกหาจุดที่น่าสนใจของแต่ละตัวแปรที่ศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับตัวแปรที่สนใจศึกษาและเป็นข้อมูลที่เกิดจากประสบการณ์จริงของผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับประเด็นของตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา

3.2 การตรวจสอบข้อมูล เป็นกระบวนการที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลโดยพิจารณาถึงความถูกต้องและความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล โดยพิจารณาจากการสนทนาพูดคุยโดยมีหลักฐานประกอบการสนทนา ความพอเพียงของข้อมูล กำหนดได้โดยประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้ก่อนการสัมภาษณ์

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาและมาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic induction) โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้จะตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ มาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

4. การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic

Induction) โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ประกอบด้วยมาตรการ ดังนี้

1. มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและการอบรมให้ความรู้กับพนักงานโรงแรมให้มีความรู้ในการป้องกันอาชญากรรม
2. มาตรการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมหรือลดช่องโอกาส ประกอบด้วย การควบคุมยานพาหนะในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้วยการจำกัดความเร็วและเวลาวิ่งของรถยนต์, การติดตั้งไฟส่องสว่างในพื้นที่, การใช้เจ้าหน้าที่สายตรวจลงตรวจพื้นที่และการควบคุมการเข้าออกพื้นที่
3. มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านผู้กระทำความผิดหรืออาชญากร ประกอบด้วย การใช้มาตรการเชิงรุกในการป้องกันอาชญากรรม โดยให้เจ้าหน้าที่ลงตรวจพื้นที่ตามจุดต่างๆ อย่างเข้มงวด การติดตั้งกล้องวงจรปิดในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวให้ครอบคลุมพื้นที่ เพื่อเป็นการป้องปรามหรือยับยั้งมิให้ผู้ใดคิดจะประกอบอาชญากรรมไม่กล้าที่จะลงมือกระทำความผิด
4. มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านองค์การที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย การบังคับใช้กฎหมายของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด, การเพิ่มจุดบริการให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชน
5. มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านเครือข่ายในพื้นที่ ประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายจิตอาสาในพื้นที่ช่วยเป็นหูเป็นตาในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ และการส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนในพื้นที่เพื่อมิให้หันมาก่ออาชญากรรม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรูปแบบการป้องกันอาชญากรรม (Models of Crime Prevention) ในทางสังคม ซึ่งสุดสงวน สุธีสร (2554) เห็นว่าเป็นการป้องกันอาชญากรรมแบบไม่เป็นทางการ (Informal Social Control) ที่เน้นถึงการเรียนรู้ของสมาชิกในสังคมและการส่งเสริมองค์ความรู้หรือการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมให้ความรู้แก่คนในสังคมจะได้หาแนวทางการป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับสุพัตรา แผนวิจิต และวีรพงษ์ บุญญธาส (2559) ที่อธิบายถึงการจัดการองค์ความรู้ในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น จะต้องประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบและได้ตระหนักถึงการป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเอง นอกจากนี้การอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของโรงแรมที่ถือเป็นมาตรการป้องกันอาชญากรรมโดยทางอ้อม (Jeffery (1971 อ้างใน สุดสงวน สุธีสร, 2547)
2. มาตรการป้องกันอาชญากรรมด้านสภาพแวดล้อมหรือลดช่องโอกาสในการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ การควบคุม ความเร็วยานพาหนะที่วิ่งในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การติดตั้งกล้องวงจรปิด การติดตั้งไฟส่องสว่างในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอ มาตรการเหล่านี้ถือเป็นการป้องกันอาชญากรรมด้วยการลดช่องโอกาส

(Opportunity Reduction Model) ในการก่ออาชญากรรมของอาชญากร ตามทฤษฎีสามเหลี่ยม อาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cho & Park (2018) ที่เห็นว่า จำนวนกล้องวงจรปิดมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความกลัวของอาชญากร นอกจากนี้การติดกล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่างในพื้นที่เสี่ยงยังเป็นการลดความเสี่ยงของการเกิดอาชญากรรมได้ถือเป็นการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม และสอดคล้องกับแนวคิดของปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2526) อย่างไรก็ดี การให้เจ้าหน้าที่สายตรวจลงพื้นที่บ่อยๆ หรือการควบคุมการเข้าออกพื้นที่ถือเป็นการลดช่องโอกาสการเกิดอาชญากรรม เนื่องจากผู้กระทำความผิดกลัวจะถูกจับได้ในเวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจลงพื้นที่ปฏิบัติหน้าที่

3. มาตรการป้องกันจากปัจจัยด้านผู้กระทำความผิดหรืออาชญากร ได้แก่ การใช้มาตรการเชิงรุกของงานที่เกี่ยวข้องโดยให้เจ้าหน้าที่เข้าทำการจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง เพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัยให้กับแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการป้องปรามหรือยังยั้งมิให้อาชญากรลงมือกระทำความผิดได้ง่าย สอดคล้องกับสำนักบริหารยุทธศาสตร์ (2558) ที่กำหนดแนวทางการป้องกันแหล่งท่องเที่ยวมิให้เกิดอาชญากรรมด้วยการเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพื้นที่อย่างเข้มงวด อย่างไรก็ดี การป้องกันอาชญากรรมมิได้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงอย่างเดียว ภาคเอกชนและประชาชนสามารถสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมได้ สอดคล้องกับทฤษฎีป้องกัน (Deterrence Theory) (กองปราบปราม, 2558)

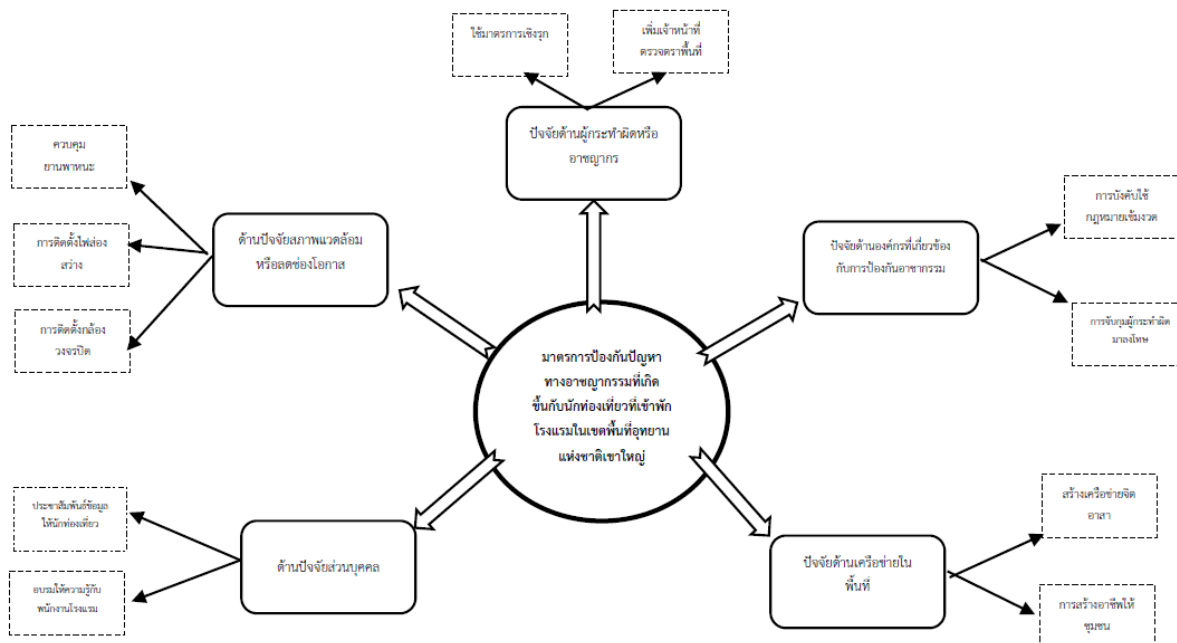
4. มาตรการป้องกันด้านปัจจัยองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด หากมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด เด็ดขาด รวดเร็ว และใช้กฎหมายมีโทษที่รุนแรงเอาโทษแก่ผู้กระทำความผิดจะทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลง สอดคล้องกับความเห็นของวีระพงษ์ บุญญะภาส และสุพัตรา แผนวิจิต (2557) ที่อธิบายถึงทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมายว่า มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการป้องกันอาชญากรรมของแต่ละประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อม ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป แต่ที่สำคัญคือ ทฤษฎีที่ใช้เป็นหลักสำหรับกำหนดนโยบายทางอาญาของแต่ละประเทศ คือ การควบคุมอาชญากรรม (Crime Control) และทฤษฎีกระบวนการยุติธรรม (Due Process) อย่างไรก็ดี ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบออกตรวจท้องที่ โดยเน้นการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อลดช่องโอกาสการกระทำผิดของคนร้าย การใช้มาตรการต่างๆ ในการระงับเหตุการณ์กระทำผิด การจับกุมควบคุมอาชญากรของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันอาชญากรรมอีกทั้งยังมิให้ผู้กระทำความผิดย้อนกลับมากระทำผิดซ้ำ การบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษรุนแรงจะทำให้อาชญากรเกิดความเข็ดหลาบและยังเป็นเครื่องเตือนใจแก่ผู้ที่คิดจะประกอบอาชญากรรมอีกประการหนึ่ง นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายยังสอดคล้องกับทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence Theory) ที่มีแนวคิดว่าการลงโทษสามารถข่มขู่และยับยั้งตัวผู้กระทำความผิดได้ หากเห็นว่า เมื่อกระทำความผิดแล้วจะถูกจับกุมและได้รับโทษที่รุนแรงเกิดความหวาดกลัวไม่กล้ากระทำความผิดอีก อย่างไรก็ดี การบังคับใช้กฎหมายจะให้มีประสิทธิภาพนั้นแต่ละหน่วยงานจะต้องประสานการทำงานร่วมกันอย่างจริงจังซึ่งสอดคล้องกับสำราญ สุดจิตร (2561) ที่ศึกษาถึงมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีต่อนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พบว่ามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตได้แก่ มาตรการการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายต้องทำอย่างจริงจังและเคร่งครัด เพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของยงยุทธ อากมล (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องการป้องกันอาชญากรรมและการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเมืองอยุธยา พบว่า การบังคับใช้กฎหมายของ

เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเด็ดขาด รวดเร็วต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จับกุมผู้กระทำความผิดมา
รับโทษอย่างรวดเร็วเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ โดยยึดมั่นตามหลักการ กฎระเบียบข้อบังคับและบทลงโทษ
ที่แน่นอน จะเป็นการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน และสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป แต่
ที่สำคัญคือทฤษฎีที่ใช้เป็นหลักสำหรับกำหนดนโยบายทางอาญาของแต่ละประเทศ คือ การควบคุม
อาชญากรรม (Crime Control) และทฤษฎีกระบวนการยุติธรรม (Due Process)

5. มาตรการป้องกันด้านปัจจัยเครือข่ายในพื้นที่ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายจิตอาสาในพื้นที่ การ
ปลูกจิตสำนึกให้กับชุมชนและนักท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายของชุมชนในพื้นที่ให้ช่วยเป็นหูเป็นตาใน
การป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นมาตรการที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation)
ตามคำอธิบายของเกียรตินิธิกร วัจนะสวัสดิ์ (2550) ที่กล่าวถึงการที่กลุ่มประชาชน หรือขบวนการที่สมาชิกของ
ชุมชนทำงานร่วมกันที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วมกันของสังคม และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ
ธัญชนก สุขเกษม (2558) ที่ศึกษาถึงรูปแบบการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจท่องเที่ยวจังหวัด
ภูเก็ต พบว่า ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจท่องเที่ยว ได้แก่ การมี
ส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) และหลักความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) กับชุมชนในการให้
ความร่วมมือของชุมชนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว และยัง
สอดคล้องกับพงษ์พิชญ์ ภักดิ์นิรงค์ (2559) ที่อธิบายถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีแจ้ง
ข่าวสารด้านอาชญากรรมให้ประชาชนทราบ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
โดยเฉพาะสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงควรจัดหาช่องทางเพื่อให้ประชาชนมีส่วน
ร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมให้มากขึ้น นอกจากนี้ การใช้มาตรการส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน
เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการป้องกันอาชญากรรมด้านเครือข่ายในพื้นที่ เพราะการส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนใน
พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถมีรายได้ อย่างพอเพียง ไม่ไปก่ออาชญากรรม เมื่อประชาชนมีอาชีพที่
มั่นคง การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนอาชีพ ทำให้ชุมชนนั้นเข้มแข็ง
ห่างไกลการก่อเกิดอาชญากรรม เป็นแนวทางที่ช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ และสอดคล้องกับปราโมทย์ จันท
(2558) ที่ศึกษาถึงแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลบางโพพวง
พบว่า การส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถมีรายได้พอเพียง จะทำให้
ประชาชนในชุมชนไม่ไปก่ออาชญากรรม

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้ คือ มาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่
เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ประกอบด้วยมาตรการ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านส่วนบุคคล
ของนักท่องเที่ยว 2) ด้านสภาพแวดล้อมหรือลดช่องโอกาส 3) ด้านผู้กระทำความผิดหรืออาชญากร 4) ด้านองค์กรที่
เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม และ 5) ด้านเครือข่ายในพื้นที่ โดยมาตรการทั้ง 5 ประเภทนี้ถูกใช้อย่าง
แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและบ้านพักในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อป้องกันภัย
อันตรายที่สามารถเกิด ขึ้นกับผู้เข้าพักอาศัยและแขกผู้มาเยือนได้ โดยมาตรการส่วนใหญ่นั้นมีองค์ประกอบคือ
ปัจจัยภายนอกที่จำเป็น ที่จะต้องได้รับความร่วมมือกับทางผู้ดูแลสถานที่รวมไปถึงตำรวจทหารผู้ดูแลเขตพื้นที่
ละแวกนั้นเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อกลุ่มลูกค้าผู้มาเข้าพักในบริเวณเขตพื้นที่เขาใหญ่ อำเภอปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา สรุปเป็นภาพองค์ความรู้การวิจัย ดังในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 มาตรการป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ ควรนำผลการวิจัยมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม
 - 1.2 หน่วยงานภาคเอกชนในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการโรงแรม ร้านค้า ควรนำผลการวิจัยเรื่องมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมของภาคเอกชน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่โดยการวิจัยแบบผสมวิธี
 - 2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวในแหล่งพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กองปราบปราม. (2558). แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันอาชญากรรม. แหล่งที่มา http://csd.go.th/Dimensions_csd/Chapter%2002.pdf สืบค้นเมื่อ 11 เม.ย. 2566.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2550). กฎหมายอาญา ภาคความผิดเล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: ปริวัฒน์สัจจาพันธ์.

- ฉันทย์ชนก สุขเกษม. (2558). รูปแบบการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจท้องที่จังหวัดภูเก็ต. **วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ**. 2(2). 53-73.
- ปราโมทย์ จันท. (2558). แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาล บางโพธิ์พอแก้ว. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2526). **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2566). ททท.ภูเก็ตเผยปี 65 นักท่องเที่ยวเข้าภูเก็ตกว่า 9 ล้านคน ปี 66 คาดว่าไม่ต่ำกว่า 12 ล้านคน. แหล่งที่มา <https://mgronline.com/south/detail/9660000009614> สืบค้นเมื่อ 11 เม.ย. 2566.
- พงษ์พิชญ์ รักดีณรงค์. (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีแจ้งข่าวสารด้านอาชญากรรมให้ประชาชนทราบ กรณีศึกษาพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2. **วารสารสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. 3(6). 130-137.
- ยงยุทธ อาจภม. (2559). การป้องกันอาชญากรรมและการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเมืองอยุธยา. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วีรพงษ์ บุญญะภาส และสุพัตรา แผนวิจิต. (2557). **อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ**. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม.
- สถานีตำรวจภูธรหนองสาหร่าย. (2563). **สถิติฐานความผิดคดีอาญา (คดี 4 กลุ่ม)**. นครราชสีมา: สถานีตำรวจภูธรหนองสาหร่าย.
- สถานีตำรวจภูธรหนองสาหร่าย. (2564). **สถิติฐานความผิดคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม)**. นครราชสีมา: สถานีตำรวจภูธรหนองสาหร่าย.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์. (2558). **การวิเคราะห์ปัญหาความต้องการและแนวทางการแก้ไขปัญหของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้**. แหล่งที่มา www.osmsouth-w.moi.go.th/file-data/340751.doc สืบค้นเมื่อ 11 เม.ย. 2566.
- สำนักอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. (2563). **สถิติการก่อคดีอาชญากรรม**. แหล่งที่มา www.khaoyainationalpark.com สืบค้นเมื่อ 10 ม.ค. 2563.
- สำราญ สุดจิตร. (2561). มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต. **วิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต**. 15(3). 129-145.
- สุดสงวน สุธีสร. (2543). **เหยื่ออาชญากรรม-รัฐสภา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเพ็กซ์.
- สุดสงวน สุธีสร. (2547). **มาตรการป้องกันอาชญากรรมโดยทางอ้อม**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดสงวน สุธีสร. (2554). **รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมในสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพัตรา แผนวิจิต และวีรพงษ์ บุญญะภาส. (2559). การจัดการความรู้เกี่ยวกับการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**. 36(1) 99-110.
- Cho, J.T. & Park, J. (2018). **Exploring the effects of CCTV upon fear of crime: A multilevel approach in Seoul**. South Korea: Elsevier.